Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 17. decembra 2015*

„Predhodno odločanje — Trgovinska politika — Damping — Žepni plinski vžigalniki na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti — Uredba (ES) št. 1225/2009 — Člen 11(2) — Iztek — Člen 13 — Izogibanje — Izvedbena uredba (EU) št. 260/2013 — Veljavnost — Razširitev protidampinške dajatve na datum, ko uredba, s katero je bila ta dajatev uvedena, ne velja več — Sprememba v trgovinskem vzorcu“

V zadevi C-371/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija) z odločbo z dne 17. junija 2014, ki je prispela na Sodišče 1. avgusta 2014, v postopku

APEX GmbH Internationale Spedition

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik tretjega senata, v funkciji predsednika četrtega senata, J. Malenovský, M. Safjan, sodnika, A. Prechal in K. Jürimäe (poročevalka), sodnici,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. julija 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za APEX GmbH Internationale Spedition M. Hackert, odvetnik, in R. Etehad,

— za Svet Evropske unije S. Boelaert, agentka, sprva skupaj s D. Geradinom in N. Tuominenom, nato z N. Tuominenom, odvetnika,

— za Evropsko komisijo F. Erlbacher, T. Maxian Rusche in A. Stobiecka-Kuik, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na veljavnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 260/2013 z dne 18. marca 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1458/2007, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Socialistične republike Vietnam ali ne (UL L 82, str. 10, v nadaljevanju: sporna uredba).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo APEX GmbH Internationale Spedition (v nadaljevanju: APEX) in Hauptzollamt Hamburg-Stadt (glavni carinski urad mesta Hamburg, Nemčija) glede odločbe tega organa, da družbi APEX naloži plačilo protidampinških dajatev.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 1225/2009

3 Določbe, ki urejajo uporabo protidampinških ukrepov od Evropske unije in ki so veljale v času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari, so bile v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, in popravek UL 2010, L 7, str. 22) v izvorni različici ter v različici, ki izhaja iz Uredbe (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 (UL L 237, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba).

4 V uvodni izjavi 19 osnovne uredbe je navedeno:

„[…] je potrebno, da bi zakonodaja Skupnosti vsebovala določbe, ki se bodo ukvarjale s prakso, vključno s sestavljanjem blaga v Skupnosti ali tretji državi, katere glavni cilj je izogibanje protidampinškim ukrepom.“

5 Člen 10 te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost“, v odstavku 1 določa:

„Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati odločitev, sprejeta v skladu s členi 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.“

6 Člen 11(2), prvi pododstavek, navedene uredbe določa:

„Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.“

7 Člen 13 te uredbe, naslovljen „Izogibanje“, določa:

„1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških

dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Skupnostjo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim, rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti; pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav; reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v Skupnost preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev; ter, v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, če:

(a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov in

[…]

(c) so popravljalni učinki dajatev oslabljeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavku 1. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih. Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino ne odloči, da predlog zavrne. Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bile zahtevane garancije. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

[…]“

8 Člen 14(5) osnovne uredbe določa:

„Komisija lahko po posvetovanju s Svetovalnim odborom da navodilo carinskim organom, da izvedejo ustrezne ukrepe za registriranje uvoza, tako da bi bilo kasneje mogoče uporabiti ustrezne ukrepe proti temu uvozu od dneva takšne registracije naprej. Uvoz se lahko podredi registraciji na osnovi zahteve industrije Skupnosti, ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo takšno ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ne sme biti predmet registracije več kot devet mesecev.“

9 Člen 18 te uredbe določa:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. […]

[…]

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.“

Protidampinške uredbe v zvezi z žepnimi plinskimi vžigalniki na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti

10 Po pritožbi, ki jo je pri Evropski komisiji leta 1989 vložilo Evropsko združenje proizvajalcev vžigalnikov, je bila sprejeta Uredba Sveta (EGS) št. 3433/91 z dne 25. novembra 1991 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Japonske, Ljudske republike Kitajske, Republike Koreje in Tajske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 17, str. 292).

11 V skladu s členom 1 te uredbe se uvede dokončna protidampinška dajatev pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti in so s poreklom iz, med drugim, Ljudske republike Kitajske (v nadaljevanju: LRK).

12 Po koncu preiskave v zvezi z verjetnim izogibanjem protidampinški dajatvi je bila sprejeta Uredba Sveta (ES) št. 192/1999 z dne 25. januarja 1999 o razširitvi dokončne protidampinške carine, uvedene z Uredbo (EGS) št. 3433/91 pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen za enkratno uporabo, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in pri uvozu vžigalnikov, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in o zaključku postopka v zvezi z uvozom vžigalnikov, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, odpremljenih iz Hongkonga in Macaua (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 30, str. 170).

13 Člen 1 te uredbe je določal, da se dokončna protidampinška carina, uvedena z Uredbo št. 3433/91, razširi na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen s plastičnim ohišjem, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz LRK ali odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana.

14 Protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo št. 3433/91 in razširjena z Uredbo št. 192/1999, je bila ohranjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1824/2001 z dne 12. septembra 2001 o uvedbi dokončne protidampinške carine pri uvozu žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana, in pri uvozu nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih oziroma s poreklom iz Tajvana (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 143) in z Uredbo Sveta (ES) št. 1458/2007 z dne 10. decembra 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih ali s poreklom iz Tajvana, ter na uvoz nekaterih žepnih vžigalnikov na kresilni kamen, ki se lahko ponovno napolnijo, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in odpremljenih ali s poreklom iz Tajvana (UL L 326, str. 1).

15 Komisija je z „Obvestilom o bližnjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov“, objavljenim 1. maja 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL C 127, str. 3), obvestila, da se bodo protidampinški ukrepi, ki se med drugim nanašajo na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno napolniti, s poreklom iz LRK in odpremljenih ali s poreklom iz Tajvana, iztekli 13. decembra 2012, razen če bo uveden pregled v skladu s postopkom, določenim v členu 11(2) osnovne uredbe. Ker po objavi tega obvestila ni bil vložen noben ustrezno utemeljen zahtevek za pregled, je Komisija z „Obvestilom o bližnjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov“, objavljenim 12. decembra 2012 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL C 382, str. 12), obvestila, da se bodo ti protidampinški ukrepi dejansko iztekli 13. decembra 2012.

16 Medtem je Komisija s členom 1 Uredbe Komisije (EU) št. 548/2012 z dne 25. junija 2012 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo Sveta (ES) št. 1458/2007 na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu žepnih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Vietnama ali ne, in o registraciji takega uvoza (UL L 165, str. 37) začela preiskavo, da se ugotovi, ali se z uvozom žepnih plinskih vžigalnikov z vžigom na kresilni kamenček, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama v Unijo, izogiba ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 1458/2007.

17 V skladu s členom 2 te uredbe so morali carinski organi držav članic v skladu s členom 13(3) in členom 14(5) osnovne uredbe sprejeti ustrezne ukrepe za registracijo uvoza iz člena 1 prvonavedene uredbe.

18 Sporna uredba je bila sprejeta po preiskavi, ki je bila začeta z Uredbo št. 548/2012 in se je nanašala na obdobje od 1. aprila 2011 do 31. marca 2012, ki je tako imenovano „obdobje poročanja“.

19 V uvodnih izjavah od 28 do 30 in 36 sporne uredbe, ki se nanašajo na raven sodelovanja vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, je navedeno:

„(28) Kot je navedeno v uvodni izjavi 18, je sedem družb predložilo izpolnjene vprašalnike. V obdobju poročanja je glede na predložene vprašalnike celotna količina vžigalnikov, prodanih v Unijo, presegala 100 % celotne količine vžigalnikov, uvoženih v Unijo po podatkih Eurostatove podatkovne zbirke Comext. Kljub dejstvu, da so se podatki o obsegih prodaje v odgovorih šteli za nezanesljive, kot je razloženo v uvodni izjavi 29 spodaj, se šteje, da kljub temu kažejo, da je bila raven sodelovanja visoka in so preiskovane družbe reprezentativne.

(29) Med obiski zaradi preveritve, opravljenimi v prostorih sedmih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, je bilo ugotovljeno, da so vsi predložili informacije, ki jih ni mogoče šteti za zanesljive za oblikovanje ugotovitev, pomembnih za preiskavo. Ugotovljeno je bilo zlasti, da je vseh sedem družb nepravilno navedlo obseg svoje proizvodnje, uvoz delov vžigalnikov in obseg celotne prodaje. Prav tako je bilo ugotovljeno, da del poslovanja, ki zadeva izdelek v preiskavi, ni bil vključen v uradnih evidencah, in da so nekatere aktivnosti sestavljanja opravljali neuradni podizvajalci. Poleg tega obseg uvoza delov iz LRK ni bil prijavljen ali je bil prijavljen napačno in del prodaje ni bil upoštevan v poslovnih knjigah družb. Zato zlasti ni bilo mogoče zanesljivo določiti celotnega obsega proizvodnje in prodaje zadevnih družb ter uskladiti dejanskih prodajnih cen izdelka v preiskavi in stroškov, ki zadevajo ključne surovine, kot je plin, s podatki, navedenimi v predloženih vprašalnikih.

(30) Glede na položaj, opisan v uvodni izjavi 29, so bili proizvajalci izvozniki obveščeni, da je bilo v skladu s členom 18 osnovne uredbe predvideno, da se ugotovitve in sklepi preiskave utemeljijo na podlagi najboljših dostopnih dejstev. […]

[…]

(36) Glede na zgoraj navedeno je bilo treba ugotovitve v zvezi z uvozom žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, iz Vietnama v Unijo, oblikovati na podlagi dostopnih dejstev v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe. Za zagotovitev, da zaradi tega, ker strani niso predložile informacij, preiskava ne bi bila ovirana, je Komisija nepreverljive podatke, ki so jih predložili vietnamski proizvajalci, nadomestila z drugimi dostopnimi podatki, na primer iz Eurostatove podatkovne zbirke Comext, da bi ugotovila skupni obseg uvoza iz Vietnama v Unijo, in podatke o stroških iz zahtevka, da bi ugotovila delež kitajskih delov (glej uvodno izjavo 50 spodaj).“

20 V uvodni izjavi 37 te uredbe, ki se nanaša na raven sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov, je navedeno:

„Kitajski proizvajalci izvozniki niso sodelovali. Zato je bilo treba ugotovitve v zvezi z uvozom zadevnega izdelka v Unijo in izvozom žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, iz LRK v Vietnam sprejeti na podlagi dostopnih dejstev v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe. Za določitev celotnega izvoza iz LRK v Vietnam so bili uporabljeni podatki iz statistike Comtrade Združenih narodov iz zahtevka.“

21 V uvodnih izjavah od 38 do 44 navedene uredbe, ki se nanašajo na spremembo v trgovinskem vzorcu, je navedeno:

„2.4. Sprememba v trgovinskem vzorcu

Uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, v Unijo

(38) Uvoz zadevnega izdelka iz LRK je upadel leta 1991, po sprejetju ukrepov. Uvoz je ostal majhen tudi po vseh poznejših spremembah in razširitvah ukrepov v letih 1995, 1999, 2001 in 2007.

(39) Uvoz vžigalnikov iz LRK je bil od 1. januarja 2008 in 31. marca 2012 sorazmerno stabilen v smislu obsega in sicer okrog 50 milijonov kosov v letih 2008 in 2009, 70 milijonov kosov v letu 2010 ter 60 milijonov EUR v letu 2011 in v obdobju poročanja. Vendar pa je uvoz obsegal le modele, ki jih je mogoče ponovno polniti, in električne piezo vžigalnike, za katere ukrepi niso veljali.

(40) Obseg uvoza izdelka v preiskavi iz Vietnama je sčasoma rasel. Leta 1997 praktično ni bilo uvoza izdelka v preiskavi iz Vietnama v Unijo, od leta 2007 pa se je obseg uvoza izdelka v preiskavi hitro povečal.

(41) V obdobju poročanja je uvoz iz Vietnama pomenil 84 % vsega uvoza v Unijo.

Uvoz vžigalnikov, ki jih ni mogoče ponovno polniti, iz Vietnama v Unijo, v % celotnega uvoza

	2008	2009	2010	2011	obdobje poročanja
Tržni delež	80 %	84 %	83 %	84 %	84 %

Izvoz delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam

(42) V obdobju preiskave so se deli vžigalnikov na kresilni kamen iz LRK izvažali v Vietnam. Vietnam je najpomembnejši namembni kraj izvoza delov vžigalnikov na kresilni kamen iz LRK. Po statističnih podatkih, predloženih v zahtevku, se je izvoz delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 znatno povečal. Leta 1999 je izvoz delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam obsegal manj kot 3 % celotnega izvoza, v letu 2010 pa je Vietnam s 26-odstotnim deležem postal prvi namembni kraj izvoza za dele vžigalnikov. Prevedeno v količine to pomeni, da se je število dokončanih vžigalnikov z manj kot 50 milijonov povzpelo na 200 milijonov.

Obseg proizvodnje žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, v Vietnamu

(43) Glede na to, da ni bilo mogoče upoštevati informacij, ki so jih predložili vietnamski proizvajalci, ni bilo mogoče pridobiti nobenih preverljivih informacij o možni ravni dejanske proizvodnje žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti.

2.5. Sklep glede spremembe v trgovinskem vzorcu

(44) Splošno zmanjšanje izvoza iz LRK v Unijo in povečanje izvoza iz Vietnama v Unijo po letu 2007 ter znatno povečanje izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 so pomenili spremembo v trgovinskem vzorcu med LRK in Vietnamom na eni in Unijo na drugi strani.“

22 Člen 1 te uredbe določa:

„1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena s členom 1(2) Uredbe [št. 1458/2007] na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, se razširi na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Vietnama ali ne, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 9613 10 00.

2. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz izdelkov, odpremljenih iz Vietnama od 27. junija 2012 do 13. decembra 2012, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Vietnama ali ne, ki je registriran v skladu s členom 2 Uredbe [št. 548/2012] ter členom 13(3) in členom 14(5) [osnovne uredbe].

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

23 Družba APEX, ki se ukvarja z mednarodno špedicijo, je med avgustom in decembrom 2012 v prosti promet v Uniji sprostila 4.024.080 žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, odpremljenih iz Vietnama.

24 Glavni carinski urad mesta Hamburg je z odločbo o odmeri z dne 26. marca 2013 družbi APEX zaradi te sprostitve v prosti promet na podlagi sporne uredbe naložil plačilo protidampinških dajatev v znesku 261.565,20 EUR.

25 Družba APEX je 15. aprila 2013 zoper to odločbo o odmeri vložila upravno pritožbo. Ker je glavni carinski urad mesta Hamburg to pritožbo z odločbo z dne 5. junija 2013 zavrnil, je družba APEX 5. julija 2013 vložila tožbo pri Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu).

26 Na prvem mestu, to sodišče dvomi o možnosti, ki jo je imel Svet, za razširitev protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo št. 1458/2007, saj ta uredba na datum sprejetja sporne uredbe ni bila več veljavna. Iz besedila člena 13(1) osnovne uredbe, zlasti iz besedne zveze „kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom“, naj bi bilo namreč razvidno, da se lahko protidampinški ukrepi razširijo, samo če so veljavni, torej, če se niso iztekli. To razlago naj bi podpirala tudi sistematika in namen protidampinških ukrepov. Tako naj uvedba protidampinških dajatev ne bi pomenila sankcije za predhodno ravnanje, temveč obrambni in zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinga, za preprečitev dampinškega uvoza v prihodnje ali za to, da postane gospodarsko nezanimiv.

27 Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) vseeno priznava, da bi bilo mogoče izraz „kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom“ razumeti tako, da se ne nanaša na datum sprejetja uredbe o razširitvi protidampinške dajatve, ampak na obdobje uporabe te razširitve protidampinške dajatve. Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da člen 13(3), šesti stavek, osnovne uredbe izrecno določa retroaktivno razširitev protidampinške dajatve od datuma, od katerega je registracija uvoza postala obvezna na podlagi člena 14(5) zadnjenavedene uredbe. Poleg tega Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) ugotavlja, da je glede na namen in sistematiko navedene uredbe edini namen uredbe o razširitvi protidampinških ukrepov zagotoviti njihovo učinkovitost in preprečiti izogibanje tem ukrepom. Taka uredba naj bi bila torej zgolj dopolnilna glede na prvotne protidampinške ukrepe, kar bi lahko pomenilo, da člen 13 osnovne uredbe ne vsebuje roka za sprejetje uredbe o razširitvi protidampinške dajatve.

28 Na drugem mestu, Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) meni, da ni prav verjetno, da bi bili pogoji v zvezi z izogibanjem, določeni v členu 13(1) in (2)(a) osnovne uredbe, v obravnavanem primeru izpolnjeni.

29 Prvič, sprememba v trgovinskem vzorcu med zadevnima tretjima državama, torej LRK in Vietnamom, in Unijo, na katero se nanaša člen 13(1), tretji stavek, osnovne uredbe, naj ne bi bila dokazana. Številčni podatki v zvezi z uvozom zadevnega proizvoda iz LRK naj namreč ne bi bili dovolj natančni oziroma naj ne bi bili, kar zadeva podatke iz uvodne izjave 39 sporne uredbe, upoštevni. Poleg tega naj podatki glede uvoza iz Vietnama, navedeni v uvodni izjavi 40 te uredbe, ne bi zajemali ne leta 2007 ne prejšnjih let in naj bi jih bilo mogoče le nepopolno povezati z izsledki iz uvodne izjave 42 navedene uredbe glede izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam.

30 Poleg tega naj bi obstajal časovni razkorak med padcem uvoza zadevnega proizvoda iz LRK leta 1991, porastom izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 dalje in porastom uvoza zadevnega proizvoda iz Vietnama v Unijo leta 2007. Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) pojasnjuje, da se zaveda, da člen 13(1) osnovne uredbe glede spremembe v trgovinskem vzorcu ne postavlja konkretnih časovnih zahtev. Kljub temu meni, da je potrebno posebno pojasnilo, kadar je do spremembe v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Unijo prišlo šele veliko let pozneje po uvedbi protidampinških ukrepov.

31 Poleg tega naj v sporni uredbi ne bi bilo navedeno ne to, zakaj ni porastu uvoza zadevnega proizvoda iz Vietnama nemudoma sledil porast izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam, niti to, ali porast uvoza vžigalnikov iz Vietnama od leta 2007 sovpada s padcem uvoza vžigalnikov iz LRK v primerljivem obsegu.

32 Drugič, predložitveno sodišče dvomi, da so pogoji iz člena 13(2)(a) osnovne uredbe izpolnjeni. Na eni strani naj se dejavnosti sestavljanja iz spora o glavni stvari ne bi mogle „pričeti ali [se] znatno okrepiti po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava“. Na drugi strani naj bi bilo malo verjetno, da za te dejavnosti ne bi bilo zadostnega vzroka ali druge gospodarske utemeljitve, razen izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 1458/2007. Navedene dejavnosti bi bilo namreč mogoče utemeljiti s preudarki v zvezi z nizkimi stroški delovne sile.

33 V teh okoliščinah je Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali sporna uredba ni veljavna, ker se je ob njenem sprejetju protidampinška dajatev, ki je bila uvedena z Uredbo št. 1458/2007 in ki naj bi se razširila, že iztekla?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali sporna uredba ni veljavna, ker ni mogoče ugotoviti izogibanja ukrepom iz Uredbe št. 1458/2007 v smislu člena 13(1) osnovne uredbe?“

Vprašanji za predhodno odločanje

34 Predložitveno sodišče z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali sporna uredba ni veljavna, ker je bila, prvič, sprejeta, ko Uredba št. 1458/2007 ni več veljala, in drugič, ker Svet ni pravno zadostno dokazal obstoja izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe.

Uvodne ugotovitve

35 Poudariti je treba, da je družba APEX v pisnih stališčih, ki jih je predložila Sodišču, navedla razlog neveljavnosti sporne uredbe, ki ga predložitveno sodišče v predložitveni odločbi ni povzelo. Tako je navedla, da je bilo jeseni 2012 jasno, da ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 1458/2007, ne bodo podaljšani, ker naj uvoz zadevnih izdelkov iz LRK ne bi več pomenil nevarnosti dampinga. V tem okviru po mnenju družbe APEX ni bilo mogoče šteti, da so popravljalni učinki zadevne protidampinške dajatve spodkopani v smislu člena 13(1) osnovne uredbe.

36 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča postopek iz člena 267 PDEU temelji na jasni ločitvi funkcij med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, tako da je le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ki jo je treba sprejeti, glede na posebnosti zadeve pristojno za presojo o tem, ali je za izdajo sodbe potrebna predhodna odločba, in o upoštevnosti vprašanj, ki jih zastavi Sodišču (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 26).

37 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da člen 267 PDEU ni podlaga za pravno sredstvo, ki bi bilo na voljo strankam v sporu, ki poteka pred nacionalnim sodiščem, tako da Sodišče ni zavezano presoditi veljavnosti prava Unije zgolj zato, ker je ena od teh strank v pisnih stališčih pred njim navedla to vprašanje (glej sodbo Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 27 in navedena sodna praksa).

38 V teh okoliščinah presoje veljavnosti sporne uredbe ni treba razširiti glede na razloge, ki jih predložitveno sodišče ni navedlo.

Razlog neveljavnosti, ki temelji na tem, da je bila sporna uredba sprejeta, ko Uredba št. 1458/2007 ni več veljala

39 Predložitveno sodišče na prvem mestu navaja neveljavnost sporne uredbe, s katero so bili po koncu preiskave v zvezi z verjetnim izogibanjem na podlagi člena 13 osnovne uredbe razširjeni protidampinški ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 1458/2007, ker je bila sprejeta, ko Uredba št. 1458/2007 ni več veljala, saj je omogočila izključno retroaktivno pobiranje razširjene protidampinške dajatve, ki se je nanašalo na obdobje od vključno datuma, od katerega je registracija uvoza postala obvezna, do datuma izteka navedenih ukrepov.

40 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 13 osnovne uredbe določa možnost institucij Unije, da te ukrepe – če ugotovijo, da so protidampinški ukrepi predmet izogibanja – razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav, ki niso te, za katere veljajo navedeni ukrepi.

41 Za preučitev prvega razloga za neveljavnost, ki ga uveljavlja predložitveno sodišče, je treba ugotoviti, ali člen 13 osnovne uredbe omogoča sprejetje odločbe o razširitvi protidampinških ukrepov, čeprav so se ti ukrepi že iztekli.

42 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri določitvi področja uporabe določbe prava Unije, v obravnavanem primeru člena 13 osnovne uredbe, upoštevati hkrati njeno besedilo, njen kontekst in njene cilje (sodba Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, točka 26 in navedena sodna praksa).

43 Glede besedila člena 13 osnovne uredbe je treba poudariti, da ta člen razen obveznosti, določene v odstavku 3, da se preiskave končajo v devetih mesecih od datuma uvedbe preiskave, ne vsebuje nobene navedbe glede tega, kdaj bi morala biti sprejeta morebitna odločba o razširitvi protidampinških ukrepov.

44 V skladu s členom 13(1), prvi stavek, osnovne uredbe se sicer protidampinške dajatve lahko razširijo, „kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom“. Vendar je cilj tega stavka omejiti primere, v katerih je mogoče sprejeti odločbo o razširitvi protidampinških dajatev. Zato ni mogoče šteti, da je zakonodajalec s sklicevanjem na „veljavne ukrepe“ želel sprejeti stališče glede trenutka, v katerem mora biti taka odločba o razširitvi sprejeta, ter s tem prepovedati njeno sprejetje, ko so se protidampinški ukrepi, ki so predmet izogibanja, iztekli.

45 Nasprotno, sklicevanje na „veljavne ukrepe“ iz člena 13(1) osnovne uredbe pomeni, da obdobje uporabe razširjenih protidampinških ukrepov ne sme prekoračiti obdobja veljavnosti protidampinških ukrepov, ki jih prvonavedeni razširjajo.

46 Iz tega sledi, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 31 sklepnih predlogov, da z jezikovno razlago člena 13 osnovne uredbe ni mogoče izključiti možnosti, da se sprejme uredba o razširitvi protidampinških ukrepov, ki so se iztekli.

47 Analiza okvira, v katerega se umešča člen 13 osnovne uredbe, ter ciljev tega člena in, splošneje, te uredbe potrjuje, da se uredba o razširitvi protidampinških ukrepov lahko sprejme po izteku teh ukrepov, pri čemer se vseeno razume, da je ukrepe mogoče razširiti le za obdobje pred tem iztekom, tako da so razširjeni ukrepi izključno retroaktivni.

48 Prvič, v zvezi s tem je treba poudariti, da člen 10(1) osnovne uredbe sicer vzpostavlja načelo neretroaktivnosti protidampinških ukrepov, ker jih je načeloma mogoče uporabiti samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet, od datuma, ko prične veljati uredba o njihovi uvedbi, vendar pa več določb osnovne uredbe odstopa od tega načela. Te določbe namreč dovoljujejo uporabo protidampinških ukrepov za izdelke, ki vstopajo v prosti promet, pred začetkom veljavnosti uredbe o njihovi uvedbi, če je bil zadevni uvoz registriran v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

49 Natančneje, člen 13(3), drugi stavek, osnovne uredbe glede pravil o izogibanju določa, da se preiskava začne na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) te uredbe ali da zahtevajo jamstva. Člen 13(3), šesti stavek, navedene uredbe pa določa, da razširitev protidampinških ukrepov začne veljati z datumom, na katerega je postala obvezna registracija uvoza na podlagi člena 14(5) navedene uredbe. Tako je retroaktivno pobiranje protidampinških dajatev, razširjenih z uredbo o razširitvi, sprejeto na podlagi člena 13 te uredbe, v skladu s to uredbo dovoljeno.

50 Drugič, v skladu s sodno prakso Sodišča med drugim iz uvodne izjave 19 in člena 13 osnovne uredbe izhaja, da je edini namen uredbe o razširitvi protidampinške dajatve zagotoviti njeno učinkovitost in preprečiti izogibanje tej dajatvi. Poleg tega je v posebnem okviru izogibanja namen obveznosti registracije zadevnega uvoza tudi učinkovitost razširjenih dokončnih ukrepov, tako da se omogoči retroaktivna uporaba dajatev, zato da bi se preprečilo, da bi se dokončnim ukrepom, ki jih je treba uporabiti, odvzel polni učinek (sodba Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, točki 28 in 29).

51 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 36 sklepnih predlogov, bi bil cilj učinkovitosti ukrepov za boj proti izogibanju ogrožen, če bi se štelo, da uredbe o razširitvi protidampinške dajatve ni mogoče sprejeti po izteku teh ukrepov. Če po tem izteku ne bi bilo mogoče sprejeti take uredbe, bi namreč varstvo popravljalnega učinka protidampinških ukrepov po postopku, določenem v členu 13 osnovne uredbe, lahko ogrozil uvoz, opravljen v obdobju preiskave v zvezi z izogibanjem. V praksi bi to onemogočilo zagotovitev polnega učinka protidampinških ukrepov do izteka obdobja njihove uporabe, ki v skladu s členom 11(2) te uredbe načeloma traja pet let.

52 Poleg tega, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 55 sklepnih predlogov, če bi se štelo, da uredbe o razširitvi protidampinških ukrepov na podlagi člena 13(3) osnovne uredbe ni mogoče sprejeti po izteku teh ukrepov, bi morala Komisija svojo preiskavo nujno končati prej kot v devetmesečnem roku, ki je določen v tej določbi. Poleg tega bi takšno stališče brez kakršne koli pravne ali logične utemeljitve dopuščalo sprejetje take uredbe neposredno pred iztekom ukrepov, ki jih razširja, vendar prepovedovalo njihovo sprejetje neposredno po tem izteku.

53 Tretjič, ugotoviti je treba, da je Sodišče presodilo, da je ukrep razširitve dokončne protidampinške dajatve le stranski glede na začetni akt, s katerim je bila ustanovljena ta dajatev (sodba Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, točka 28).

54 Čeprav iz te ugotovitve izhaja, da razširjeni ukrepi ne morejo obstati po izteku ukrepov, ki jih razširjajo, pa iz povezave med njimi ni mogoče sklepati, da mora biti odločba o uvedbi prvonavedenih ukrepov sprejeta pred iztekom drugonavedenih.

55 Glede na zgoraj navedeno analizo je treba ugotoviti, da člen 13 osnovne uredbe ne nasprotuje sprejetju uredbe o razširitvi protidampinških ukrepov, ko ti ukrepi več ne veljajo, če se, prvič, razširitev nanaša izključno na obdobje pred iztekom teh ukrepov, in drugič, če je v skladu s členoma 13(3) in 14(5) osnovne uredbe postala obvezna registracija zadevnega uvoza, ali če so bila – odvisno od primera – ob začetku preiskave o izogibanju zahtevana jamstva, da bi se omogočila retroaktivna uporaba razširjenih ukrepov od datuma te registracije.

56 V postopku v glavni stvari so se protidampinški ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 1458/2007 res iztekli 13. decembra 2012, medtem ko je bila sporna uredba, s katero so bili ti ukrepi razširjeni na uvoz izdelkov, odpremljenih iz Vietnama, sprejeta šele 18. marca 2013. Kljub temu ni sporno, da je Komisija že od 25. junija 2012 z Uredbo št. 548/2012 uvedla preiskavo, da bi ugotovila, ali se je z zadnjenavedenim uvozom izogibalo navedenim ukrepom, in carinskim organom naložila, da morajo sprejeti ustrezne ukrepe za registracijo tega uvoza.

57 Poleg tega je bilo s členom 1(2) sporne uredbe pobiranje tako razširjene dajatve omejeno zgolj na uvoz izdelkov, odpremljenih iz Vietnama od 27. junija 2012, ki je datum začetka veljavnosti Uredbe št. 548/2012, do 13. decembra 2012, ko so se iztekli protidampinški ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 1458/2007.

58 V teh okoliščinah je treba glede na razmisleke iz točke 50 te sodbe ugotoviti, da Svet s sprejetjem sporne uredbe na datum, ko so se protidampinški ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 1458/2007, iztekli, ni kršil zahtev, ki izhajajo iz člena 13 osnovne uredbe, saj se je, prvič, razširitev teh protidampinških

ukrepov nanašala izključno na obdobje pred njihovim iztekom, in drugič, je v skladu s členoma 13(3) in 14(5) te uredbe na datum začetka preiskave o izogibanju postala obvezna registracija zadevnega uvoza, da bi se omogočila retroaktivna uporaba razširjenih ukrepov.

59 Tako okoliščina, da je bila sporna uredba sprejeta, ko Uredba št. 1458/2007 ni več veljala, ne more povzročiti njene neveljavnosti.

Razlog neveljavnosti, ki temelji na tem, da obstoj izogibanja ni bil pravno zadostno dokazan

60 Predložitveno sodišče na drugem mestu navaja neveljavnost sporne uredbe, ker Svet ni pravno zadostno dokazal obstoja izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe, saj na eni strani ni dokazal spremembe v trgovinskem vzorcu in na drugi obstoja dejavnosti sestavljanja, ki bi se pričele ali znatno okrepile po tem, ali pa neposredno pred začetkom protidampinške preiskave, in ki naj ne bi imele druge gospodarske utemeljitve razen izogibati se protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo št. 1458/2007.

61 Opozoriti je treba, da je Sodišče presodilo, da imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor take presoje mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila spoštovana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno, in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali za zlorabo pooblastil (glej sodbo Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 29 in navedena sodna praksa).

62 Natančneje, glede izogibanja protidampinškim ukrepom člen 13(1) osnovne uredbe določa, da je sestavni del takega izogibanja sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Unijo, do katere pride zaradi praks, postopkov ali dejavnosti, za katere ni druge zadostne razlage oziroma gospodarske utemeljitve, kot je naložitev protidampinške dajatve, pri čemer obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da so popravljalni učinki dajatve oslabljeni v smislu cen in/ali količin podobnega izdelka.

63 V skladu s členom 13(3) te uredbe mora Komisija na podlagi *prima facie* dokazov, ki kažejo na izogibanje, začeti preiskavo. Če dejstva, ugotovljena med to preiskavo, omogočajo ugotovitev obstoja takega izogibanja, Komisija Svetu predlaga razširitev protidampinških ukrepov (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 31).

64 Vendar nobena določba osnovne uredbe ne določa pristojnosti Komisije v okviru preiskave o obstoju izogibanja, na podlagi katere bi ta lahko proizvajalce ali uvoznike, ki so navedeni v pritožbi, prisilila k sodelovanju v preiskavi ali predložitvi podatkov. Komisija je torej odvisna od pripravljenosti zainteresiranih strank, da ji prostovoljno predložijo potrebne podatke (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 32).

65 Zakonodajalec Unije je zato v členu 18(1) osnovne uredbe določil, da se, kadar katerakoli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne zagotovi potrebnih informacij ali pa močno ovira preiskavo, lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne bodisi negativne, oblikujejo na podlagi dostopnih podatkov (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 33).

66 Poleg tega člen 18(6) te uredbe določa, da če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da upoštevni podatki zato niso posredovani, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 34).

67 Čeprav je res, da osnovna uredba, zlasti člen 13(3), določa načelo, v skladu s katerim dokazno breme glede izogibanja nosijo institucije Unije, pa je jasen namen odstavkov 1 in 6 člena 18 osnovne uredbe, ki za primer nesodelovanja zainteresiranih strank določata, da lahko te institucije ugotovitve preiskave

o obstoju izogibanja utemeljijo z dostopnimi podatki in da stranke, ki v preiskavi niso sodelovale, tvegajo manj ugoden izid, navedeno dokazno breme omiliti (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 35).

68 Iz člena 18 osnovne uredbe je sicer razvidno, da zakonodajalec Unije ni želel določiti pravne domneve, na podlagi katere bi bilo mogoče iz nesodelovanja zainteresiranih ali zadevnih strank neposredno sklepati o obstoju izogibanja in bi bile institucije Unije razbremenjene vsakršne dolžnosti dokazovanja. Vendar je ob upoštevanju možnosti, da se na podlagi dostopnih podatkov lahko sprejmejo celo dokončne ugotovitve in se stranka, ki ne sodeluje ali sodeluje le delno, obravnava manj ugodno, kot bi se, če bi sodelovala, razvidno tudi, da se lahko institucije Unije oprejo na sklenjen krog indicev, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti obstoj izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 36).

69 Kakršnakoli druga rešitev bi lahko ogrozila učinkovitost ukrepov trgovinske zaščite Unije, kadar bi se institucije Unije soočile z nesodelovanjem v okviru preiskave o ugotavljanju izogibanja (sodba Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 37).

70 Drugi razlog neveljavnosti, ki ga navaja predložitveno sodišče, je torej treba preučiti ob upoštevanju teh ugotovitev.

71 V zvezi s tem je iz uvodnih izjav od 28 do 36 sporne uredbe razvidno, da je sedem vietnamskih proizvajalcev izvoznikov sodelovalo pri preiskavi o izogibanju iz postopka v glavni stvari. Vendar je Komisija med obiski zaradi preveritve, opravljenimi v prostorih teh proizvajalcev izvoznikov, ugotovila, da so ji vsi predložili informacije, ki jih ni bilo mogoče šteti za zanesljive. Poleg tega glede na navedeno v uvodni izjavi 37 te uredbe kitajski proizvajalci izvozniki niso sodelovali.

72 Zato je bilo treba ugotovitve v zvezi z uvozom žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, iz Vietnama in LRK v Unijo, in izvozom delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam sprejeti na podlagi člena 18(1) osnovne uredbe. Na tej podlagi se je Komisija oprla zlasti na podatke iz Eurostatove podatkovne zbirke Comext, na statistiko Comtrade Združenih narodov iz zahtevka, na podlagi katerega se je začela preiskava o izogibanju, ter druge podatke, vsebovane v tem zahtevku.

73 Te informacije so Komisiji, ki je vodila preiskavo, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, in Svetu, ki je sprejel to uredbo, omogočile dokazati, prvič, kot je razvidno iz uvodne izjave 38 sporne uredbe, da je uvoz zadevnega izdelka iz LRK upadel leta 1991, ko so bili ukrepi prvič sprejeti, in da je obseg uvoza od takrat naprej ostal majhen. Drugič, v uvodnih izjavah 40 in 41 te uredbe je navedeno, da se je obseg uvoza zadevnega izdelka iz Vietnama od leta 2007 hitro povečal in da je ta uvoz, ki je leta 2008 pomenil 80 % vsega uvoza tega proizvoda v Unijo, v obdobju poročanja znašal 84 % vsega uvoza. Tretjič, v uvodni izjavi 42 navedene uredbe je bilo navedeno, da se je izvoz delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 znatno povečal in da je leta 2010 pomenil 26 % vsega izvoza delov vžigalnikov iz LRK.

74 Na tej podlagi je bilo v uvodni izjavi 44 sporne uredbe navedeno, da so splošno zmanjšanje izvoza iz LRK v Unijo in povečanje izvoza iz Vietnama v Unijo po letu 2007 ter znatno povečanje izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 pomenili spremembo v trgovinskem vzorcu med LRK in Vietnamom na eni in Unijo na drugi strani.

75 Čeprav je v sporni uredbi navedeno, da je bil obseg uvoza zadevnega proizvoda iz LRK v Unijo leta 2007 majhen in da se je od tega leta obseg uvoza tega proizvoda iz Vietnama v Unijo močno povečal, pa je iz te uredbe razvidno, da se je izvoz delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam od leta 1999 povečal.

76 Iz tega sledi, da ni mogoče veljavno sklepati na obstoj povezave med povečanjem izvoza delov vžigalnikov iz LRK v Vietnam na eni in povečanjem uvoza zadevnega proizvoda iz Vietnama v Unijo na drugi strani.

77 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da sta se Svet in Komisija oprla na sklenjen krog indicev v smislu sodne prakse, navedene v točki 68 te sodbe, na podlagi katerih bi lahko ugotovila obstoj izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe.

78 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba na vprašanji za predhodno odločanje odgovoriti, da sporna uredba ni veljavna.

Stroški

79 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 260/2013 z dne 18. marca 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1458/2007, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz žepnih plinskih vžigalnikov na kresilni kamen, ki jih ni mogoče ponovno polniti, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Socialistične republike Vietnam ali ne, ni veljavna.

Podpisi